

“తడిసి తడిసి మోపెదాయె”

“నీ యవ్వ! గీ గవిరిమెంట్లోళ్లకు ఓట్లప్పుడే మా అసోంట్లోళ్లు కనిపిత్తరు. ఓట్లత్తన్నయంటే లీడర్లంత మా ముడ్డిసుట్టు తిరుగుతరు, కల్లు దాగిప్తిరు, ఓటల్లల్ల తినిపిత్తరు, ఇన్నన్ని పైసలిత్తరు, పన్నులు మాపంటరు, బేంకుల్ల దీసుకున్న పైసలు గట్టకుంటే మానాయెనంటరు. గిట్ల అరొక్క తీరుగ సెప్పుకుంట అరిసేతుల వైకుంటం సూపిత్తరు. అటుజేసిటుజేసి ఓట్లు దొబ్బిపోతరు. ఓట్లయిపోయినంక సెంగోబిల్లన్నరంటిగమల్ల ఓట్లప్పుడే యాదికత్తరోటేసినోళ్లు. గీ కట్టెకోత కులమోల్లను నమ్మద్దు. గీ అగ్గెనగండ్లెగా బాకెట్ల గట్టాలె! నడిగండ్ల బొండిగ్గియ్యవట్టిరి. సత్తామంటే సావన్న రాదు. బతికినన్ని రోజులిగ కట్టాల్లప్పయి. సత్తెనన్న సుకపడుదునేమో?” బజార్లకెల్లి బస్టాండు మొకాన పొయ్యోట్లోన్ని గడడం మొండయ్య మాటలిని ఆగిన.

“ఏందే మొండన్నేందో భాగ లొల్లి జేత్తన్నవు? ఎవ్వలమీన్నే కోపం?” అనుకుంట పొయ్యి దగ్గర నిల్చున్న

“ఎవ్వలమీనికి లొల్లివెడితెవ్వలూకుంటరె? నా రోత బతుకుమీన లొల్లి వెట్టుకుంటన్న. ఇయేడు సరిగ్గ వానల్లక పునాసపంట నాశినమైపోయిందా! గా వడ్డిత్తులన్నా పండుతయనుకుంటే నీల్లందక గవ్వ గూడ బరుకతి లేకుంటాయెనా! నిరుడేమో మత్తడిదెగి పాలంల ఉసికెవెవెట్టెనా? ఇగ కోలుకునెదెట్లనే? గప్పట్లనేమో సిన్నసిన్నెవుసదార్లు బాకీలు గట్టమంటే మానాయెగని మంత్రి జెప్ప. మల్ల గిప్పడేమో బేంకులల్ల గట్టకుంటే బూమి జప్పు సేత్తరంట. గిట్లుంది కత” అన్నడు మొండయ్య.

“దేనికోసురం తీసుకున్నవు గీ బాకీ.....?”

“బాయిల అమిది తీసుటానికి తీసుకున్న. గి దీన్ని గీ కరువుల గట్టుమంటెట్ల సెప్పు? గీ సరుకారోల్లగూడ గురి, మరియాద లేకుంటయిపెయింది. నిల్చున్నోన్ని నిల్చున్నట్టే దోసెటట్టున్నరు. మా ఎద్దుముడ్డి పొడుసుక బతికెట్లోళ్ల కట్టాలు మీకేమెరుక? మీరేమొ మంచిగ నొకర్లు జేసుకుంట బతుకపడ్తిరి. అట్ల గూసోలేవు” అక్కడున్న మంచం సూపెట్టిండు మొండయ్య. నేనా మంచంల కూసున్న. మొండయ్య నా పక్కపొంట కూసున్నడు.

“ఎవ్వలకున్న బాదలాలకున్నయే మొండన్న! నౌకరి జేసెటోల్ల బాదలు నౌకరిజేసెటోల్లకున్నయి ఎంత నౌకరి జేసెటోడైనా ఎవుసదారుని కిందనే!” అన్న నేను.

“గట్టెందుకంటవు పెద్ద పెద్ద మాటల్తోని. మంత్రుల కాన్పుంచంత ఎవుసం జేసెటోడె గొప్పోడు, రైతే రాజని గాలి నింపుడయితే నింపిరి గని ఎవుసంమీదాధారపడి నోనింట్ల సెప్పేత్తై కుండ దాకనే పాయె. ఒక్క చెపరాశి నౌకర్జేసెటోడు తిన్న బువ్వ ఎవుసం జేసెటోడు తింటడా? మల్ల! దొడ్డుబట్టలు గట్టుకోనుండే మోటు ఎప్పుడొచ్చారుడంటే అందరికి సిన్నసూపెనాయె. బస్సులల్ల గూడ సులుకన జేసిరి. బస్సుల్ల మేం చుట్ట దాగుతె తప్పాయె. సదువుకున్నోల్లు సిగిరెట్టు దాగుతేం లేపాయె.....!

సరుకారోల్లెమో గుండెలమీన కూసుండి బాకీలు వసూల్జేసుకపెయిరి. రోత బతుకయిపెయిందే మాది” విచారంగన్నడు మొండయ్య.

“ఊల్లె బాకీలిడిసిపెట్టి సరుకారు బాకీలకెగవడ్డవా ఏంది?”

“బాకీత్తనన్నంక తీసుకోని కాపోడెవ్వడున్నడో నాక్కొద్దిగ జెప్పు! బాకీల్జైయ్యందెవ్వలకెల్లది. యాల్లకు పెట్టువడులకు పైసల్దారుకయి. ఇగ అనికాల్లు, ఈనికాల్లు పట్టుకోవాలె. లేకుంటే బూమిలేసిన పంట దెబ్బదింటది. ఊల్లె సావుకారి దగ్గర బాగ మిత్తుంటదని, సరుకారు దగ్గర్నయితే కొంచెమంత తక్కు మిత్తికి⁹ దారుకుద్దని తీసుకునుడు మొదలువెట్టిన” అన్నడు మొండయ్య.

“అయితేంది? సరుకారి మిత్తెట్లయిన తక్కునే కద.....”

“మీదికి తక్కునే ఉన్నట్టు కనిపిత్తది కని అందరికిచ్చుకుంటచ్చెవారకు మల్ల గంతేబలుత్తది. ఊల్లె పటువారిక్కొంత ముట్టజెప్పన్నా! పైరవికారికింతియ్యాలన్నాయె! సంతకానికి గిరుదవార్తికియ్యన్నాయె. రాసెటోనికి-పూసెటోనికి కందరికిచ్చుకుంట పొయ్యెవారకు గంతే మిత్తి వడుతది. మల్ల ఇత్తమన్న యాల్లక్కరోజు దాటినా గని జరుమానేసిరి. అరబ్బులోం తీరుగనే నిల్పుండి ఏదుంటది అమ్ముకోనయినా గని వసూల్జేసుకపెయిరి. నాగటిమీనెడ్ల నర్రాజు పాడిన సంగతులు గూడున్నయి. జీ పేసుకొని వసూలుకత్తై జీబులాయిలుకు, వచ్చినోనికి బత్తగిట్టన్ని మాదగ్గర్నే గుంజిరి. ఎండ ఎలుమోడువాన తురుకోడందురెనుకట. ఎండకన్న కొద్దిగంత సేపుండచ్చుకని ఆనకు నిలవడత్తడా? కొమటయినె బాకి ఎలుమోనసొంటిదయితె సరుకారి బాకి తురుకోనసొంటిది”.

“మరి గీ అప్పుల్జేసుడెందుకే మొండన్న” పంట తీరగ పండనేవట్టె. ఆడికాడికన్ని ఎల్లదీసుకుంటయిపాయేంది?”

ఇగ నీకు తెల్పింది గంత మేమేమన్న తినుటానికి తాగుటానికి బాకీలేత్తమనుకుంటున్నవా? ఎల్లకనే సేసుడయితంది. పంటపండనేడు పండదా? పండుతేం లాబముందే? ఆటికి దరుండది. మంచిగ పండిన పంటకు దర పడిపోతది. పండనిదానికి దరుంటది. గదానికి దరున్నదని గదేసి పండితై మల్లో ఏడువారకు దానిదర పడిపోద్ది బీల్లెకు పోతె మచ్చులు సూసెటోడు, అమాలోని⁵⁰ కాన్పంచందరు దోసుడేనాయె. పంటమొకమన్న సూడనోడు దానికి దర గట్టె. ఇగ గిట్టుంది మా ఎవుసదార్ల సంగతి. మల్ల మేం గొసేటియేమో అగ్గోలె మండె. యూరియ బస్తలకు, ఇంక మందులకు గిట్టవశెం గాని దరలాయె. మా అసోంట్లోడ బతుకచ్చెటట్టుందా? గండుకని ఎన్నెవుసాలు మూలవడ్డయి? రిక్త దొక్కన మంచిదే కని గీ ఎవుసమద్దని సానమంది ఎవుసాలిడ్చిపెట్టి పోవట్టి మొండయ్య మొకంలేదో బాద.

“సరుకారోల్లు మీరు పండిచ్చిన పంటకు మంచి దర నిత్తమంటండ్రు. మా ఇత్తరిగ. పికరెందుకు తియ్యి.

“గవ్వి ఉత్తుత్త మాటలే. ఏ సరుకారచ్చినా సెప్పుడయితె మస్తు సెప్పుతరు. ఓట్లయినంక మల్ల ఎప్పుటాటే. అయినా గనాల్లకు మా అసోంట్లోల సంగతెందుకు సెప్పు? ఆల్లు బందవస్తుగనే ఉండిరి?”

“నువ్వన్నది నిజమే కని బాకీలేపాటున్నయి?” అన్న నేను.

“ఎల్లెంబిల, కో-ఆపరేటివ్ బాంకుల, స్టేట్ బేంకుల అన్నిట్ల గలిసి పదివేళ్ళీసుకున్న. కొమటయినె దగ్గోర్న రొండువెయిలు, కని అన్నిటికి మిత్తి, మిత్తికి మిత్తి అన్ని గల్పి తడిసితడిసి మోపెడయితంది.

మిత్తితో నిరువై వేలకచ్చె. బూమ్మమ్మి గడుదామంటె మనుసాపుతలేదు. పొల్లగాండైదుగుతండ్రు. ఆల్లకు గా బాకీలే పంచిచ్చుడాయెతట్టుంది. నా కడుపుల పుట్టినందుకు గదే గతాయెటట్టుంది. ఆవేదనతోనన్న మొండయ్య కనుకొలుకులల్ల నీల్లు గనవడ్డయి నాకు.

మొండయ్య మాటలెప్పుడు యాదికత్తనే ఉంటయి నాకు. కిందికే అవుతున్న ఎవుసాలు ఊళ్ళిడిసి పొట్ట చేతులవట్టుకోని పోతున్నవాళ్ళు కనవడ్డరు నాకు. ఇవ్వన్నిటికి గల కారణాలు బోదపడ్తన్నట్టే ఉన్నయి నాకు. మరి వాటికి పరిష్కారం.....?

